

ПОМНОЖИМО ТРУДОВУ СЛАВУ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ
XXXIII

№ 25 (902)

27 ВЕРЕСНЯ

1967 р.

Ціна 2 коп

СТУДЕНТИ НА БУДІВНИЦТВІ

ЮВІЛЕЙНА СЕСІЯ

ТРИ дні, з сьомого по дев'яте вересня, проходила в нашему університеті ювілейна сесія комісії з оптики і спектроскопії АН УРСР, присвячена 50-річчю Радянської влади.

На сесії були заслухані доповіді провідних вчених-спектроскопістів України та гостей з Москви та Ленінграда, в яких відзначалися успіхи в розвитку спектроскопії за останні роки.

Серед учасників сесії були голова комісії спектро-

скопії АН СРСР професор С. Л. Мандельштам (Москва), голова комісії з спектроскопії АН УРСР професор Ю. П. Єгоров, професор М. С. Полуектов та інші. Широко були представлені роботи співробітників нашого університету: згадаймо доповіді доктора фізико-математичних наук С. Й. Голуба, доцента С. С. Іванчо-ва і професора О. І. Юрженка, доцента О. В. Богатського та ст. викладача А. І. Грена.

Н ОВИЙ навчальний рік — не звичайний, ювілейний. Гідно його зустріти й провести — наш громадський обов'язок. І в цьому напрямку колектив університету вже багато дечого зробив. Помітна доля в підготовці до гідної зустрічі й проведення ювілейного навчального року належить і господарчій частині. І це треба відзначити. Проте, нам так здається, господарча частина не використовує всіх своїх можливостей і до початку нового навчального року могла б зробити дaleко більше. Про це свідчать недоробки, які ми виявили під час перевірки проведеного ремонту учебових приміщень філологічного, історичного факультетів та спортивного залу.

Так, в корпусі філологічного

ДОБРЕ працюють студенти юридичного факультету в БУ-34 на будівництві жилого масиву в районі селища Котовського. Більшість з них вперше зустрілась з роботою будівельника.

Були і труднощі, і невдачі. Зараз вже є перші успіхи. Так, Лозинський, Тростянецький, Єльчанінова, Усатенко є для багатьох прикладом в роботі. Вони не тільки виконують, а й перевиконують денні завдання. Бригади і прораби задоволені роботою студентів.

Так, прораб Левін сказав:

— Студенти працюють з вогном. Не думали ми, що вони доможуться таких поганників, адже наша робота не з легких.

Хочеться побажати юристам подальших успіхів в роботі на будівництві.

В. ТКАЧЕНКО,
студент другого курсу юридичного факультету.

НОВИЙ ФАКУЛЬТЕТ

У нашему університеті розпочав роботу факультет підвищення кваліфікації викладачів суспільствознавства технікумів України. Деканом факультету призначено старшого викладача ОДУ Д. О. Драгомарецького.

ЛІКВІДУВАТИ НЕДОРОБКИ

факультету досі не відремонтовано дах, що в окремих місцях протікає, не приведені в порядок гардероб і туалетні кімнати. У корпусі історичного факультету не приготовлена так як слід чотиринацяття аудиторія, в якій має бути організована виставка до 50-річчя Великого Жовтня. А можливо деканат неодноразово просив господарчу частину обладнати цю аудиторію до виставки. Щоб на укова і студентська бібліотеки краще й швидше обслуговували своїх читачів, необхідно в найближчий час значно поліпшити освітлення книгоховищ і поповнити їх новими зручнішими та

практичнішими стелажами. Повільно, на жаль, ведеться ремонт спортивного залу. А роботи там дуже багато. Незабаром підуть дощі. А дах цього приміщення — решето. Відремонтувати дах треба в першу чергу, інакше весь внутрішній ремонт піде наранець. Грунтового ремонту потребують душові й туалетні кімнати, опалення й освітлення.

Ми сподіваємось, що проректор по господарчій частині вживе необхідних заходів, щоб своєчасно ліквідувати недоробки.

А. МОСКАЛЕНКО,
член комісії народного контролю.

РІДНОГО ВУЗУ! В ПАРТКОМІ ОДУ

ПАРТІЙНИЙ комітет ОДУ на своєму засіданні, обговоривши звернення студентів хімічного факультету до всіх студентів університету, схвалив починання хіміків.

Партком вирішив також на час сільськогосподарських робіт встановити ДОШКУ ПОШАНИ, на яку заноситься кращі курси, групи та окремі студенти за найвищі показники у праці.

Рішенням парткому ОДУ на Дошку пошани заносяться такі колективи та студенти.

1. Другий курс українського відділення філологічного факультету (керівник доцент Ф. Ткач), який, працюючи у селі Кубанка, колгосп «Перемога Жовтня» Комінтернівського району, щоденно перевиконує норми.

2. Група студентів другого курсу біологічного факультету (керівник — В. Тоцький), який систематично перевиконує норми у селі Бугаївка, колгосп «Батьківщина» Іванівського району.

3. Перший курс історичного факультету (керівник — доцент В. Немченко), який у колгоспі імені Благоєва Іванівського району систематично перевиконує норми.

4. Четвертий курс географічного факультету (керівник — Б. Муха), який відзначився сумлінною працею у с. Ульяновка, колгосп «Маяк» Іванівського району.

ТАК ТРИМАТИ!

СТУДЕНТИ-ПЕРШОКУРСНИКИ географічного факультету працюють на виноградниках села Старі Шомломи (колгосп імені Войкова).

Спостерігаю за роботою. Великі корзини з виноградом щохвильний подаються на машину. У роботі відчувається злагодженість і організованість.

Порозмовлявши, довідуюсь про перші успіхи.

Я. Д. Макарчук, керівник групи, з задоволенням розповідає, що студенти вже на другий день

(по приїзді працювали на очистці кукурудзи) виконували 120 процентів норми. Особливо відзначились Кравець, Оськіна, Горб, Козак та інші.

Зараз йде збір винограду. І хоча працювати важко, всі норми виконують. Вже в перший день роботи студенти Левашов, Подрусиця, Лавренчук виконали 130 процентів норми.

Нам залишилось лише побажати першокурсникам — «Так тримати!».

В. КЕЛЬМАЧОВ.

НА ФОТО: студент першого курсу географічного факультету ЛЕВАШОВ на збиранні винограду.

НА КОЛГОСПНИХ ЛАНАХ ОДЕЩИНИ

ПРИЙМАЙ, МОСКВА, ДАРУНКИ!

Це перша автомашина. Нею виїздили вчора, нею поїдуть і сьогодні. Тільки треба трохи затриматись.

Отже, затримка на кілька хвилин. Вантажать автомашину хлопці та дівчата з географічного. Вони, до речі, дуже радісно сприйняли повідомлення голови колгоспу ім. Дзержинського, що вони збиратимуть, вантажимуть і вивозитимуть доспілій баштан на сусідню станцію. Вагони з дарами осені підуть на Москву!

Другокурсник Віктор Умбетаєв першим записався у вантажники. Це охоче зробило ще кілька студентів. Зрозуміло, на баштані — дисципліна.

— Дівчата, ви звернули увагу, що на залізничній колії також спадає роса, а поїзди наздоганяють ранок у стелу, — Віктор робить спробу завести ліричну бесіду.

Несподівано з-за крутого повороту показав сталеві груди тепловоз і довгий ешелон вагонів потягнувся перед очима. Настрій миттю змінився. Нараз відчулося, що автомашина приїхала на пункт призначення. Над станцією за високими тополями підімалося червоне сонце.

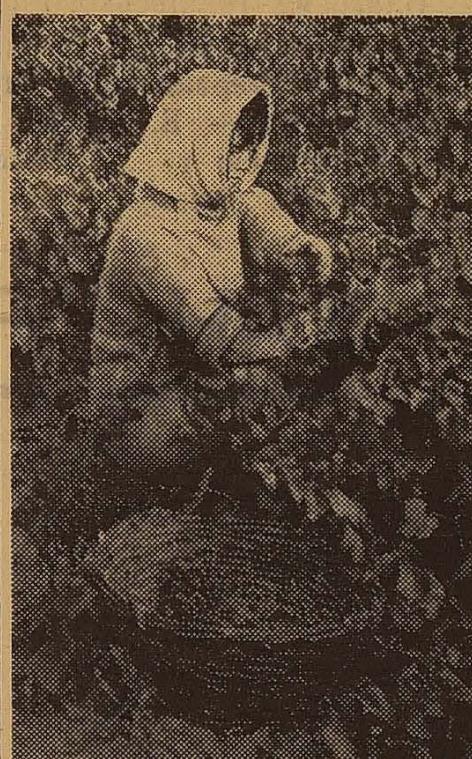
Біля вагової непомітно росте черга. На кузовах, притулівшись один до одного, лежать кавуни. Вони й не підозрівають того, що незабаром з'являться на гамірних вулицях Москви. Але не будемо їм про це нагадувати. Та вже й ніколи — Віктор говорить шоферах, що можна рушати до вагонів, які очікують на прибуття транспорту.

Тут починається найцікавіше. Власне, це не те слово. Валя Гусакова, наприклад, ставиться до цього без патетики. Необхідна ви-

ЛЕКЦІЇ — НА ПОЛЕ

На гармані зібрались студенти-філологи, щоб послухати лекцію про міжнародне становище, яку прочитав доцент Д. Богуненко. Він же виступив з лекцією перед вчителями Комінтернівського району.

В колгоспі імені Благоєва та «Дружба» лекції про міжнародне становище прочитав студентам доцент М. Дихан.

ІДЕ ЗБІР ВИНОГРАДУ.

З КУРСОВОЇ СТІННІВКИ

Першокурсники українського відділення з філологічного працюють в колгоспі імені Шевченка Іванівського району.

Студенти разом зі своїм керівником доцентом П. Т. Маркушевським добре організовали як роботу, так і відпочинок. Вже з перших днів вони випустили стінгазету «Наши новини», в якій пишуть про свої успіхи, називають кращих.

Доброю роботою студентів задоволена бригадир Н. Опалінська, яка особливо відзначає першу групу курсу.

З радістю повідомляє А. Колосовська про хороший відпочинок студентів, які найближчим часом зираються побувати з концертом в селах Широке та Калинівка.

Вдячні першокурсники і своїх куховарці Г. Чумаченко та її помічниками С. Бондаренко, Н. Денисенко та І. Панчук.

В газеті називаються прізвища тих, хто веде перед в трудовому змаганні. Це — Сильницька, Касім, Зубкова, Вершенко, Гамарц, Півторак, Середа, Чорноморець, Ангелова та багато інших.

На курсі справи в основному йдуть добре. Все же, як зазначає обліковець Г. Горобець, «мені хочеться кинути докір третій групі (староста В. Хмаринський)», які «пасуть задніх».

Слодіваемось, що заклик працювати краще, з вогником третьою групою буде прийнято.

опустіло і шофер завів мотор автомашини. Вони вносять деяку точність. Вчаться на географічному факультеті і відділення — морська геологія. Люблять відкривати невідоме.

Серед студентів з'явилася старший інструктор заготівельної контори Марія Олексіївна Юхименко, яка повідомила, що студенти з географічного відділення сьогодні більше від усіх — цифра доходить до ста тонн. А які кавуни!

День схолонув на небокрай, зорі боязко принишклив вгорі, сподіваючись на тиху вересневу ніч. Семафор відкрито — дорога вільна.

М. ПАЛІЕНКО.

У БІОЛОГІВ

СЕЛО Анастасіївка Іванівського району. Тут на полях колгоспу «Батьківщина» працюють першокурсники біологічного факультету (керівник Л. Аросимович). Більшість працює добре, але... не обходиться і без сумних «але». Студенти Бронштейн і Сердюкова зирають виноград за допомогою манікюрних ножиць. Ця техніка їм слабко допомагає: на кожному кущі залишається по 1 кілограму винограду. Так не годиться, товариші!

Другий курс (керівник О. Кулешов і Р. Мельник) працює у

колгоспі «Дружба». Є тут свої передовики: Балакірев, Бреслер, Мазуренко, Титаренко та інші. Є й такі, що відстають. На студента Пілющенко скаржаться всі. По-перше, керівники, бо ж погано вона працює. По-друге, господарка хати, бо палить тов. Пілющенко цигарку за цигаркою, не зважаючи на нездовolenня господарки. Дамо медичну пораду студентці Пілющенко: менше паліть, бережіть здоров'я для роботи!

РЕЙДОВА БРИГАДА
ГАЗЕТИ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ».

ПОЛЕ, ПОЛЕЧКО...

ПІСЛЯ річної перерви близько п'ятисот філологів знову серед широкого і звичного причорноморського степу; трішки пильного, але дуже й дуже родючого. Трудяться... Все тут дозріває разом і проситься до рук — дбайливих, натужених. Виноградні ж грони вимагають ще й пильного ока та гнучкої спини.

У десять населених пунктів Комінтернівського та Іванівського районів, що розташовані на півсотню кілометрів, виїхали філологи сьомого вересня вранішнім поїздом. Дружно й організовано з'явилися на вокзал прешокурсники і другокурсники. Цього не скажеш про третій і четвертий російський. Тут знаходяться, жаль, такі, які з року в рік уникають свіжого повітря і свіжого борщу, росяних ранків і прохолодих місячних вечорів, а головне ухиляються від колективної праці. Все це ображає колектив і у всьому цьому колектив розбереться.

Нині ж наше слово — про тударів, які простують прямою дорогою... І в дощ, і у вітер, а не стежинами-викрутасами. Чи не найкраще трудяться студенти другого українського, «кубанці» з села Кубанки. Норму винограду в 200 кг виконують всі, працюють з настроєм, дбають про якість роботи. Єдина проблема — з якої кухні пообідати, бо їх дві і обидві непогані. Уже кілька разів голова колгоспу мав нагоду похвалити цей студентський колектив — працьовитий і згуртований.

Не гірше справи і в першокурсників в Калинівці та Каїрах Комінтернівського району. Норми виконуються, стіннівки випускаються, ледачкуватим зауважують, тударів і сумлінних заохочують. Кухня на рівні. Перший російський починає трудовий день з фіз зарядки, а перший український підготував непогану концертну програму для колгоспників. Можливо, вже й виступив з нею. Відчувається бажання всіх залишити після себе гарну трудову славу. Та й додому завітати на день-два.

Третій російський працює в Нових Шомполах Іванівського району. Працює напружені, злагоджено, самостійно. Бригадир тут свій, студентський — Вася Барладян. Хвилювання трохи не-

зичні — гальмують місцеві неполадки, відсутність транспорту. Поруч у цьому ж районі розкинулось село Павлінка, а ще далі — Сазонівка і Василівка. Все це один колгосп, в якому працюють студенти другого російського, де найбільше юнаків і найприємніше, що трудяться вони якнайкраще на якнайважчих роботах. Всі як один. Не відстають і дівчата. Крім минулорічних передовиків на Кислицькому острові, з'являються і нові.

Третій український працює аж у трьох бригадах — у Ротмістрівці, Олександрові та Адамівці. Важкувато доводилось тут на початку і Федору Павловичу Смагленкові, керівникові, і студентам, передусім у Ротмістрівці. Та перші труднощі позаду, наслідки ж праці були і є непогані, ще більші успіхи попереду.

Непогано розпочали старт у радгоспі «Першотравневий», що поблизу Комінтерново, четвертоокурсники з українського відділення. З року в рік вони залишали після себе найкращий спомин. Так буде і в цьому році. Однак, не з нашої вини студенти-четвертоокурсники з «Першотравневого» були відкликані в інші колгоспи.

Не вперше приїздять студенти допомагати колгоспникам. Буде і надалі. Свій труд вони ві-

жають не відробітком і не заробітком, а саме допомогою. І тому, здається, з першої хвилини зустрічі, можливо, не менш урочистої, ніж проводи, вони мусять відчути потребу в допомозі, а весь час їхнього перебування в колгоспі повинен бути просякнений піклуванням про побут і відпочинок з боку всіх. Дуже важлива річ — кухня і житло. Однак, на сьогодні обмежуватись цим — дуже вузько. Студентський кругозір не обмежується вінцями тарілки з борщем чи склянками з молоком.

В зв'язку з цим згадується нам минулорічне перебування студентів у селі Кам'янка на Ізмаїльщині. Нам хотілося б, щоб голоша того колгоспу тов. Миндра поділився досвідом з іншими керівниками колгоспів і радгоспів, як оперативніше і найкраще організувати працю та відпочинок студентів. Було б непогано, якби й комсомольські працівники Іванівського та Комінтернівського районів завітали б до наших студентів і допомогли встановити дружні контакти між комсомольцями села та університету.

Доцент В. ДРОЗДОВСЬКИЙ, заступник декана філологічного факультету.

СПРАВИ ДРУГОКУРСНИКІВ

ДРУГОКУРСНИКИ філологічного факультету працюють в колгоспі «Шлях Леніна» Іванівського району. Дві групи живуть у селі з мелодичною назвою — Павлінка, а третя — за три кілометри звідти, у селі Василівка. У Павлінці студенти («студбатівці», як називають вони себе) живуть по хатах, які розкидані по селі. Але ізольованості ніякої не відчувається. Після роботи всі збираються разом. Орієнтир — колгоспний клуб. Там і танці, і студентські пісні, і нові знайомства...

А вдень — робота. Трудовий се-местр — не з легких. Особливо напружені працюють хлопці Ю. Сисін, М. Саєнко, Л. Пельцмахер, В. Святілек, В. Гаспаров, А. Жаборюк і В. Кравченко. Вони роз-

вантажують вагони з деревом на станції Буялик і возять його у колгосп. Правління колгоспу працею студентів задоволене.

Дівчата працювали і на гармані, і на баштані, а тепер перейшли на виноградник. Нелегко доводиться і куховарці Ніні Мельник: адже треба нагодувати понад 40 осіб.

В неділю, 10 вересня, було оголошено загальний недільник. Першими вийшли студенти. А після роботи на сільському стадіоні відбувся футбольний матч між збірною колгоспу і збірною курсу. Гра закінчилась з рахунком 1:1. Який, мабуть, задовільний обидві команди.

А вранці знову робота...

О. ФІЛАТОВ.

ОСТАПА ВИШНІ

КРИТИКА НЕ ДІВЧИНА

(Початок див. у № 24
від 15 вересня 1967 р.)

Дехто ходить у славі, вскочив у ту славу, як Сірко в дерть, — вона вже сама з його осипається а він хапає її й тути до себе, проріхи затуляє... Обсиплеться... Нічого не зробиш!

* * *

Дивна річ — безсмертя!

* * *

Любити, між іншим, — це дуже тяжка робота!

* * *

Буде любов — буду я! Не буде любові — на смітник!

* * *

Коли входиш у літературу, чисть черевики!

* * *

УЛОВ ДОБРИЙ — ВІДДАЮ ЛІШКИ

Павло Михайлович дуже любив риболовлю. Відпочиваючи в Криниці (Херсонщина), він цілі дні пропадав у воді. Ловив мало, але ніколи не втрачав гумору.

Якось, коли рибалка повертається на берег, його запитали:

— Як улов, Павле Михайлович?

А він якраз віддавав хлопчакові три красноперки.

— Улов?... Улов добрий — бачите ж віддаю лишки...

* * *

ВИПАДОК У БІЛЯЇВЦІ

Якось в перші післявоєнні роки декілька відомих письменників, подорожуючи по причорноморських степах, заїхали в Біляївку (Одеська). Зайшли в чайну, замовили обід. Офіцантка принесла холодну закуску та хліб — невипечений, глиняний, хоч чортів ліпі. Покликали завідуючого.

— Як вам не соромно, — вичтує один з поетів. — Хіба ж можна таким хлібом людей годувати. До вас у гості приїхали... — І назива імена та посади своїх колег.

Завідуючий слухає-слухає, а потім кидає:

— Знаєте що, товариши, якби сюди приїхав навіть сам Остап Вишня, я б йому кращого хліба не дав. Немає!

Зібрав і упорядкував Ів. ДУЗЬ.

Арк. АРКАНОВ, Гр. ГОРНІН,

Тыфу!... Дело-то чепуховое!... Ка-бы он семью бросил или бы на саксофоне играл!.. А то что... Пог-думаешь — Зозю стукнул!.. А кто видел? Кто? Ведь даже сам Зозя видел, как Кузя только замахнулся, а потом-то у него в глазах стало темно!..

И потому, товарищи, прежде, чем осудить Кузя, надо учесть, что Кузя — это морально устойчивый человек.. Он не опустился на самое дно жизни... Ведь до этого четыре раза судился за мелкое хулиганство и все-таки, как видите, остался порядочным человеком!

И в конце собрания выступил сам провинившийся — Кузякин:

— Ну что я могу сказать? Ваш суд мне понравился...

Хорошо так прошел, по-деловому, без демагогии. Однако у меня имеются кое- какие замечания. Вот, скажем, товарищ тренер здесь все время карапашком по столу постукивал.. Это нехорошо, это нервирует.. Словно напекает тебе — вот, братец, доступкася.. И потом помещение для собрания выбрали какое-то темное, мрачное... Надо бы посветнее.. Цветов можно было принести.. Гирлянд.. Вот вы все это учите и уж, когда в следующий раз будете меня судить, примите к сведению.. А я уж для вас... постараюсь!..

(З книги «Четверо под одной обложкой»).

В ГОДИНУ ДОЗВІЛЛЯ

КОГО МЫ СУДИМ?

(ФЕЛЬЕТОН)

— Товарищи! Поступок Кузякина черним пятном ложится на меня, на команду, на Всемирную федерацию футбола и на всю бразильскую систему «4-2-4»...

— Товарищи! Вы не раз передо мной ставили гамлетовский вопрос: «Бить или не бить?..» И я всегда решительно и категорически заявлял: «Смотря какой счет!». И поэтому возмутительно, что Кузякин ударили своего товарища по спорту, своего друга, своего соперника в тот момент, когда это видел судья!

Затем выступил один из нападающих:

— Ребята! Я не могу об этом без обиды говорить, потому что все видел сам... Кузя страховал Зозю... Зозя держал Мышю.. А Мышя зажал Изю... Тогда Кузя гонит пузырь по краю... Со всей мочалы на всю колотуху... А на встречу прет Зозя и все свои мослы против его костылей... Ну и понятно, Кузя ему кулаком про-меж глаз! Зозя — с копыт, Кузю — с поля...

— В общем, ребя, я предлагаю Кузя осудить за то, что он пускает в ход руки, когда можно обойтись и так: ногами — Зозю, судье шарахнул.. А то что...

корпусом — Мышю, головой — Изю!..

После этого попросил слова полузашитник:

— Товарищи! Я всегда говорил Кузе: «Кузя! Зачем ты фулаганишь? Зачем ты грубишаешь и хамнишаешь? Зачем ты ножки ставиш?». А он говорит: «Что там ножки! Я и в лоб могу закаты!..»

Он говорит: «Спорим на полбанки, что закатаю!». Я говорю: «Спорим на полбанки — не закатаешь». Он говорит: «Спорим на полбанки — закатаю!». Взял и закатал...

И вот я при всех возвращаю Кузе споренные полбанки, но помни, Кузя, что с тобой рядом есть коллеги и одному тебе с этим делом не справиться!

Потом слово взял защитник:

— Товарищи! Голубчики! Кого мы судим? Мы судим Кузякина, нашего товарища, общественника, хорошего человека, если, конечно, не принимать во внимание его моральный облик...

Давайте разберемся, что он та-кое сделал? Кабы он стадион поджег или бы из берданки по-

УНІКАЛЬНІ ЕКЗЕМПЛЯРИ
„КАПІТАЛУ“

сьогодні біблію доброї половини людства.

Перше видання «Капіталу» вийшло в Гамбурзі в 1867 році тиражем 1000 екземплярів. Книжка була результатом багаторічної і сумлінної праці. Критикувати положення, висунуті Марксом, було важко, треба було знати хоча б частину того, що знав автор. Першою формою боротьби проти ідей Маркса, було мовчання. Буржуазна преса і корифеї політекономії жодним словом не відгукнулись на вихід книжки. «Капітал» став крокувати по світі. Уже в 1872 році вийшов перший переклад на іноземну мову, і цію мовою була російська. Тираж цього видання був 3000 примірників.

1893 році, є записи книг Маркса «До критики політичної економії», «Капітал» в первих німецьких виданнях. I по цифрах та старих інвентарних номерах, можна гадати, що вони придбані безпосередньо після виходу книг з друку і ніяк не пізніше 1870 року. В 1871 році в «Новоросійському телеграфі» (одеська газета) з'являється стаття, в якій йде виклад біографії Маркса з повідомленням про «Капітал». В 1872 році вийшло перше російське видання «Капіталу». Воно також відмінне в каталозі і придбане не пізніше 1872-73 рр., про що свідчить шифр.

В бібліотеці зараз зберігаються два унікальні екземпляри книг

самі професори, а значить завідуючий кафедрою політекономії пішов на те, щоб запропонувати купити ці книги, бо без його вказівки бібліотека їх не придбала б. Але вже в 90-і роки правління університету, очевидно схвилюване тим, що «Капітал» виходить за межі університету, ставить на томах другого російського видання «Капіталу» штами: «Не належить до видавця». Можливо, що огляд університетського фонду обласного архіву в співставленні з описаними фактами може відкрити багато цікавого про роль університету і його бібліотеки в історії розповсюдження «Капіталу» на Україні.

В. ФЕЛЬДМАН.

ВІСТИ
З ПЕДПРАКТИКИ

МАЙЖЕ три тижні пройшло з того моменту, коли студенти четвертого курсу істфаку вперше переступили поріг школ.

Нас розподілили по групах. Іх — чотири. Стажуються вони в школах №№ 37, 35, 43, 118. Разом з керівниками практики і методистами кафедри психології проведено збори, на яких вказувалось на завдання, що стоять перед нами, і мету роботи. Звичайно, нас хвилювало, чи зуміємо ми всі ті знання, які дав нам факультет, систематизувати і передати дітям. Хвилювало й інше — чи знайдемо ми спільну мову з учнями. І слід сказати, що більшості з нас вдалося непогано провести перші уроки. Звичайно, не обійшлося і без казусів. Згадується один з уроків в дев'ятому класі, який проводив В. Щетов. Здавалось урок йде непогано, але пролунав дзвоник, а частина нового матеріалу залишилась непоясненою. Тут далися відзнаки незнання методики проведення уроку. Але з часом прийдуть потрібні навички.

Проводять студенти і виховну роботу. Зараз можна лише сказати про те, що ми вже почали освоюватись зі всіма аспектами нелегкої професії вчителя.

В. САЛЬНИКОВ.

СЛЫШИТЕ?.. Звучат футбольные позывные... И вы, наверное, думаете, что я сейчас начну разговор о нашей команде, о наших темпераментных болельщиках, о том, как все мы любим футбол.. Нет! Все это, конечно, так. Мы действительно очень любим футбол, и именно поэтому хочется говорить о самом печальном, что еще имеет место в нашем футболе, — о грубости.

Как часто мы читаем в газетах: такой-то удален с поля, такой-то дисквалифицирован на три игры, такому-то запрещено выступать вообще.. И вроде бы все борются с грубостью.

Вот я прочту вам заметку: «Вчера на нашем стадионе встречались две команды — «Старт» и «Финиш». Игрок команды «Финиш» Кузякин ударили кулаком игрока команды «Старт», за что и был удален с поля. После игры команда «Финиш» на собрании сурово осудила хулиганский поступок своего товарища. Кузякин искренне обещал исправиться».

Так пишут газеты, так читають читатели.. Читают и верят. А я не верю. Не верю, потому что знаю, как нередко проходят такие собрания вообще и как проходило именно это собрание...

А проходило оно так:

Собралась команда, и первым выступил председатель — тренер. Он сказал: